

Jezus heeft goede redenen om naar de overkant van het meer van Galilea te gaan, hij heeft behoefte aan rust...

Steeds meer komen de mensen op hem af en vragen van hem. Zij vragen hem te luisteren, met hen in gesprek te gaan, te discussiëren, sommigen willen leren, anderen willen winnen. Er zijn zieken die genezen willen worden, die willen leven in het hier en nu. Sommigen willen hem volgen en trouw zijn, anderen willen hem verraden en de meesten gaan na de ontmoeting met hem door zoals ze altijd deden... Daar kun je moe van worden. Menige huisarts, psycholoog, priester of dominee kan u daarvan vertellen...

Maar als Jezus zichzelf de ruimte geeft en met zijn leerlingen naar de overkant van het water gaat, komen de mensen hem toch achterna. "Een grote groep" staat er, het getal van 5000 wordt zelfs genoemd.

Als zij aan de overkant zijn aangekomen gaat Jezus met zijn leerlingen een berg op of liever gezegd een heuvel. Zo!, even rust. Van de mensen en ten behoeve van zijn eigen proces. Hij is immers onderweg naar het feest van Pasen in Jeruzalem. En anders dan zijn metgezellen weet hij wel wat daar zal gebeuren. En dat is niet feestelijk.

Maar de rust wordt hem nog even niet gegund. Mensen zijn hem gevolgd. En het is misschien etenstijd, want Jezus maakt zich er druk om, of ze wel te eten zullen hebben, al die mensen. Een aangezien ze bij hem op bezoek zijn en hij de gastheer is, ook al is het op een heuvel, in het gras, zijn ze bij Hem aan tafel. Maar ze hongeren naar meer en dat weet hij. En hij weet dat hij hen geven zal. Hij weet dat als ze hem hebben gehoord en gezien het nog niet genoeg is. Zij willen méer. En hij zal hen méer geven, nu en later als hij in Jeruzalem zal zijn aangekomen.

Hij zal nu, op die heuvel, in het gras, gaan spreken over God op een manier zoals het volk dat niet meer gewend is. Hij zal de mensen vertellen dat God niet ver weg is, niet alleen maar in de hemel, niet alleen in de tempel in die grote stad; niet alleen in het verleden in de woestijn of bij de koningen. Jezus zal hen uitleggen dat God niet bewaakt hoeft te worden door priesters, en dat hij niet alleen kan worden uitgelegd door hooggeleerde heren. Hij zal vertellen en zijn gezicht zal stralen van de genade en zegen van God die er voor iedereen is. Zeker al hier en nu voor wie hem, Jezus, erkent als God's Zoon. Geest van zijn Geest. Die leeft voor de mensen, en tussen hen in, die voor hen sterven zal als de minste onder de mensen. Die zijn lichaam zal delen en zijn Geest zal geven voor een nieuw verbond.

Maar wie kan dat begrijpen? Als Jezus met de leerlingen over het dagelijks brood spreekt dat hij deze mensen wil geven zegt penningmeester Filippus: "Dáar hebben wij het geld niet voor, om zoveel mensen te eten te geven." En als een kind heel lief 5 broden en 2 vissen komt brengen zegt leerling Andreas zegt -: "Nou, daar hebben wij natuurlijk niks aan."...

De leerlingen leven en reizen samen met Jezus, horen zijn woorden en zien zijn daden en zij hebben geen idee van het wonder wat Hij op het punt staat te doen. Hier op deze heuvel, in het gras. En Jezus' tafelgasten deken: Misschien doet hij een

wonder... Misschien laat hij het licht zien dat God in deze wereld heeft gebracht en dat door mensen zo vaak verduisterd wordt.

En zij worden niet teleurgesteld. Naar lichaam en geest worden zij gevoed.

Wij weten van die woorden, van die wonderen. En wij weten het belangrijkste van alles, dat zijn lichaam voor ons gebroken zou worden. Dat God's Geest aan ons zou worden uitgedeeld.

En wat zeggen en doen wij bij praktische vragen die te maken hebben met leven en welzijn van mensen dichtbij of verder weg? Wat zeggen wij tegen de mens die eenzaam is of verdriet heeft? Wat doen wij voor wie hongerig is naar brood of naar gerechtigheid? Hoe eren wij God?

Al die jaren sinds het onvoorstelbaar grote wonder van Pasen... nog altijd verlaten en verloochenen wij hem. Maar wij willen horen en zien en leren. En misschien zal iets van ons leven dat wonder kennen dat wij werkelijk, onbaatzuchtig, goed zijn.

Na het voeden van de mensen naar lichaam en geest ging Jezus de berg weer verder op. Alleen, nu. Want zó was zijn weg. Alleen met zijn Vader, sámen met Hem.

Dat door de heilige Geest de woorden en daden van Jezus, zijn spreken en zwijgen, ons helpen te leven tot God's eer en tot welzijn van mensen.

Dat onze woorden en daden, ons spreken en zwijgen van Hem getuigen die liefde is, gebroken en geheeld, één in God de Vader, in het duister: licht.

Amen.

Lezing: Johannes 6:1-15

14.03.21 Oecumenische vesper in de r.k. St. Vituskerk Naarden, Protestantse Gemeente Naarden, © ds. Véronique Lindenburg